

В И Р О К

ДІЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

1978 року, серія, 13 дня Судова колегія в кримінальних справах Львівського обласного суду, в складі:

головуючого - Романця В.В.
 народних засідателів - Соколової Т.Г., Маркіна С.Я.
 при секретарі - Муреській Х.В.
 з участю прокурора - Антоненка Б.Т.
 та адвокатів - Коваля Я.Т., Басва А.П.

розглянула у закритому судовому засіданні в місті Львові справу про обвинувачення

ПОПАДОКА Зоряна Володимировича, 21 квітня 1953 року народження, уродженця м. Львова, українця, громадянина СРСР, безпартійного, з середньою освітою, не одруженого, військовозобов'язаного, ніде не працюючого, раніше не судженого, до арешту проживавшого в місті Самборі Львівської області, - та

МИКИТКО Яромира Олексійовича, 12 березня 1953 року народження, уродженця міста Прокопівська Кемеровської області, українця, громадянина СРСР, безпартійного, з середньою освітою, не одруженого, до арешту навчався на 3-му курсі Львівського лісотехнічного інституту, проживавшого в місті Львові, вулиця Новозаводська 23, кв. 8, -

обох в скоєнні злочинів, передбачених ст.ст. 62 ч. I і 64 КК УРСР.

Вислухавши показання підсудних і свідків, оглянувши речові докази, перевіривши висновки експертів та інші докази, а також вислухавши виступи представника державного обвинувачення і захисту та останні слова підсудних, судова колегія в кримінальних справах Львівського обласного суду

В С Т А Н О В И Л А :

Підсудні ПОПАДОК З.В. та МИКИТКО Я.О. на ґрунті антирадянських націоналістичних переконань, які склалися в них внаслідок систематичного прослуховування закордонних антирадянських радіо-передач та негативного впливу деяких осіб з оточення, з 1970 року і до дня арешту, з метою проведення антирадянської пропаганди та агітації, займались організаційною діяльністю, спрямованою на підірив та послаблення Радянської влади шляхом створення ворожого групування, виготовлення, збереження, розмноження та розповсюдження

довому засіданні, розцінює як намагання вигорудити в цій частині свідка Попадюк Любомиру.

При таких обставинах судова колегія вважає, що ініціатором злочини підсудному Попадюку доведені і кваліфікація їх за ст.ст.62 ч.1 і 64 КК УРСР є вірною.

Підсудний НИКИТКО Яромир, мавчи антирадянські переконання, в 1970 році, з метою підризу та послаблення Радянської влади, увійшов до складу створеного Попадюком ворожого групування залучав до нього інших осіб і до дня арешту проводив антирадянську агітацію та пропаганду як в усній формі, так і шляхом розповсюдження, розповсюдження та зберігання з тією ж метою документів антирадянського змісту, що порочать радянський державний та суспільний лад.

В серпні 1970 року увійшов до складу створеного за ініціативою Попадюка ворожого групування під назвою "Український національно-визвольний фронт" - "УНВФ", яке ставило своєю метою поширення ідей про створення, так званої, "самостійної України" шляхом виготовлення, розмноження та розповсюдження серед оточення документів антирадянського змісту, а також залучення до цієї діяльності інших осіб.

Тоді ж, разом з іншими учасниками групування підписав документ у вигляді "клятви" на вірність ідеям "УНВФ". В той же час з ініціативи Попадюка було прийнято рішення про щомісячний збір грошових внесків на потреби "УНВФ" та про систематичні зустрічі в місті Львові для обговорення питань діяльності групування. Особисто, вкінці 1970 року він вніс 20 крб.

В серпні 1970 року в місті Самборі разом з Попадюком, з метою розширення кола учасників "УНВФ" залучив до цього ворожого групування Іванцю Олександра, а на початку 1972 року в місті Львові намагався залучити Пехника Зіновія до розповсюдження серед населення літератури антирадянського змісту.

В кінці вересня 1970 року по вулиці Партизанській в місті Львові приймав участь в черговому зборі учасників групування, від час якого Попадюк пред'явив присутнім виготовлене ним ковтоблакитне полотнище з символом українських буржуазних націоналістів "тризубом" та початковими літерами названого групування, а також трикутну печатку "УНВФ" пояснюючи, що ці речі будуть символом діяльності "УНВФ".

В кінці 1971 року - на початку 1972 року разом з підсудним Попадюком і Клаком на квартирі останнього в місті Львові приймав участь в розмноженні фотоспособом нелегального збірника антирадянського змісту про В.Мороза, засудженого за антирадянську діяльність.

В січні 1972 року отримав від Попадюка З. збірку про В.Мороза, чотири фотоплівки з нерознятими з неї документами, частину фотокопій з них, картки з відмітками про грошові внески учасників групування, а також внески в сумі біля 100 крб., які зберігував у себе на квартирі в місті Львові по вулиці Новозаводській 23/8. В лютому 1972 року вказані фотокопії передав на зберігання Пехнику З., а збірнику, фотоплівки, картки та грошові внески повернув Попадюку.

В травні 1972 року зберігав у себе на квартирі в місті Самборі одержану від Попадюка чернетку передовиці до журналу "Поступ" під назвою "Наші засади" антирадянського змісту.

В серпні 1972 року на квартирі своїх батьків в місті Самборі переховував друкарську машинку марки "Україна", придбану Попадюком для розмноження документів антирадянського змісту. Тоді ж створив умови Попадюку для надрукування листівок антирадянського змісту, надав йому для цього квартиру своїх батьків у місті Самборі, а під час їх друкування стояв на варті. В цих листівках зводяться наклеї на зовнішню політику КПРС та Радянського Уряду щодо подій в ЧССР в 1968 році. Вказані листівки в ніч на 21 серпня 1972 року Попадюк разом з Вовком їх розшифрували розповсюдили в містах Стрию та Івано-Франківську.

26 березня 1973 року Микитко одержав від Попадюка з метою розповсюдження 50 штук листівок антирадянського змісту, з яких 11 штук 27 березня цього року передав Радюю для розповсюдження в гуртожитку та учбовому корпусі лісотехнічного інституту. Тоді ж залучив до розповсюдження листівок свого знайомого Клака і разом з ним в центрі міста Львова розповсюдив 15 листівок.

Крім того, у 1972 році як учасник ворожого групування "УНВФ" проводив серед свого оточення антирадянську пропаганду в усій формі.

Так, на початку 1972 року в місті Львові на квартирі Пехника в розмові з останнім, поширив наклепницькі вигадки про те, що в нашій країні нібито не існує політичних свобод, немає свободи совісті і слова, що нібито проводяться позасудові переслідування деяких злочинців, яких навмисно відправляють до психіатричних лікарень.

В тому ж році, в розмовах з однокурсниками Нікулінов, Мандзюком та Мацієвським стверджував, що Україна в складі Радянського Союзу нібито не є суверенною державою, що вона повинна вийти із складу СРСР, щоб бути "самостійною і незалежною", як цього; нібито хоче, більшість українського народу. Крім того, в розмові з Мандзюком тоді ж заявляв, що нібито в нашій країні немає свободи слова.

Допитаний в судовому засіданні підсудній Микитко винним себе визнав повністю і пояснив, що злочинчинив під впливом Попадюка та прослуховування ворожих закордонних радіопередач.

Крім визнання підсуднім, вина його у вчинених злочинах доведена слідчими доказами:

Показаннями свідків: Сеньківа, Богуша, Ковальчука, які показали, що влітку 1970 року з ініціативи Попадюка створено вороже групування під назвою "Український національно-визвольний фронт", до якого увійшов Микитко та підписав "клятву" на вірність ідеям групування "УНВФ".

Свідки Пехник і Іванцьо підтвердили, що Микитко разом з Попадюком з метою поширення кола учасників групування "УНВФ" намагались залучити Іванцьо до ворожого групування, а Пехника - до розповсюдження серед населення літератури антирадянського змісту.

Участь підсудного Микитки вкінці 1971 року на початку 1972 року разом з підсудним Понадюком і свідком Кляком на квартирі останнього в місті Львові в розмноженні фотоспособом нелегального збірника антирадянського змісту про В.Морова, засудженого за антирадянську діяльність, підтвердив свідок Кляк Мирослав.

Передачу в лютому 1972 року фотокопій збірки про В.Морова підсудним Микитком підтвердив свідок Пехник Зіновій.

Про зберігання в травні 1972 року на квартирі в місті Самборі чернетки передовиці до журналу "Поступ" під назвою "Наші засади" антирадянського змісту підтвердив підсудний Понадюк.

Одержання для розповсюдження в березні 1973 року 11 листівок антирадянського змісту підтвердив свідок Радонь Роман, а розповсюдження їх разом з Микитком в місті Львові - Кляк Мирослав.

Поширення на початку 1972 року в усній формі наклепницьких вигадок, які порочать радянський державний і суспільний лад, підсудним Микитко підтвердили свідки Пехник Зіновій, Нікуліна Тамара, Мациєвський Володимир та Мандик Ярослав.

При таких обставинах судова колегія вважає, що інкриміновані злочини підсудному МИКИТКО доведені і кваліфікація їх за ст.ст. 62 ч.1 і 64 КК УРСР є вірною.

При обранні покарання судова колегія враховує характер і ступінь суспільної небезпеки вчиненого злочину, особовість підсудних та обставини справи, що пом'якшують і обтяжують відповідальність.

Як пом'якшувач обставин при обранні покарання підсудному Микитко суд враховує визнання ним своєї вини і розкаяння.

У відповідності з вимогами ст.25 КК УРСР визначене судом покарання у виді позбавлення волі підсудні повинні відбувати у виправно-трудовій колонії суворого режиму.

На підставі наведеного та керуючись ст.ст.323,324 КПК УРСР, судова колегія

П Р И Г О В О Р И Л А :

ПОНАДЮКА Зоряна Володимировича за ст.62 ч.1 КК УРСР до 7/семи/ років позбавлення волі з засланням строком на 5/п'ять/ років, за ст.64 КК УРСР на підставі санкції ст.62 ч.1 КК УРСР до 7/семи/ років позбавлення волі з засланням строком на 5/п'ять/ років.

На підставі ст.42 КК УРСР, по сукупності вчинених злочинів остаточне покарання Понадюку З.В. шляхом поглинання визначить 7/сім/ років позбавлення волі у виправно-трудовій колонії суворого режиму, з засланням строком на 5/п'ять/ років.

МИКИТКО Яромира Олександровича за ст.62 ч.І КК УРСР до 5/п'яти/ років позбавлення волі без заслання, за ст.64 КК УРСР до 5/п'яти/ років позбавлення волі, без заслання.

На підставі ст.42 КК УРСР, по сукупності вчинених злочинів остаточно визначити МИКИТКО Я.О. шляхом поглинання 5/п'ять/ років позбавлення волі у виправно-трудоцій колонії суворого режиму, без заслання.

Міру запобіжного заходу до вступлення вироку в законну силу відносно обох засуджених залишити попередньо - тримання під вартою.

Попередньо ув'язнення засудженим Попадьку З.В. та Микитко Я.О. з 28 березня 1973 року зарахувати в рахунок відбуття міри покарання.

Стягнути з майна засуджених Попадька З.В. та Микитко Я.О. судові витрати по 154 крб. з кожного в прибуток держави.

Речові докази по справі: друкарську машинку марки "Україна" № 61470, транзисторний радіоприймач марки "ВВФ-Спідола-10" № 950052, фотоапарат марки "Зеніт-Е" № 68147301 з фотооб'єктивом № 6895743, фотозбільшувач "Нева-2м" - конфіскувати в прибуток держави, а останні, згідно довідки про речові докази при обвинувальному висновку /т.7, а.с.302-304/ - знищити.

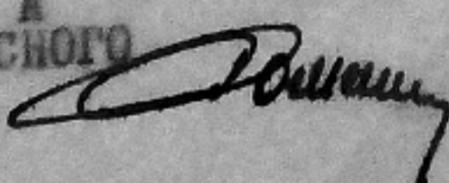
Вирок може бути оскаржений до Верховного Суду Української РСР протягом 7 діб з дня вручення засудженим копії вироку через Львівський обласний суд.

Головуючий - Романець В.В.

Народні засідателі - Маркін С.Я., Соколова Т.Г.

З оригіналом згідно:

ГОЛОВА
Львівського обласного
суду

В. РОМАНЕЦЬ